

ΣΥΛΛΟΓΑΙ ΔΙΣΩΠΕΙΩΝ ΜΥΘΩΝ

Ἡ χριτικὴ καὶ παραδοσιακὴ μελέτη τῶν Ἀισωπείων μύθων
ἔγει νάχ ἐπιδείξῃ κατὰ τὰ τελευταῖα ἡτη μεγίστας πρόσδους. Αἱ
ἐργασίαι τοῦ Halm¹, τοῦ C. F. Müller², τοῦ Crusius³, τοῦ
Sternbach⁴, τοῦ Hausrath⁵, τοῦ Ἀθανασίου Παπαδοπούλου
Κεραμέως⁶ καὶ ἄλλων οὐ μόνον τῶν κειμένων τὴν ἀποκατά-
στασιν προήγαγον, ἀλλὰ καὶ τὴν ιστορίαν τῆς ἔξελιξεως τῶν
Ἀισωπείων μύθων διεφώτισαν μεγάλως. Ἀλλὰ δὲγ συνετελέ-
σθη τὸ δλον. Ἰδίως δ' ὑπολείπεται ἡ συμπλήρωσις τῶν γενο-
μένων διὰ τῆς μελέτης τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῶν Ἑλληνι-
κῶν χωρῶν ἀποκειμένων κωδίκων. Ως μικρὰ δὲ συμβολὴ εἰς
τοῦτο τὸ ἔργον πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐμὴ δημοσίευσις αὗτη.

Τῶν κατωτέρω δημοσιευμένων συλλογῶν ἡ ὑπ' ἄρ. Α' περι-

¹ Caroli Halmii Aισωπείων μύθων συναγωγή. *Fabulae aesopicae collectae*. Ἐν Λευφίᾳ. 1885.

² C. F. Müller Ignatii diaconi Tetrasticha. Ἐν Κίνη. 1886. — Hand-
schriftliches zu Ignatius Diaconus ἐν τῇ Byzantinische Zeitschrift Τόμ. Α' (1892) σ. 413 κ. ἥ. xxi αὐτόθι Τόμ. Γ' (1894) σ. 518 κ. ἥ. — Zu der hand-
schriftlichen Überlieferung der Tetrasticha des Ignatius αὐτόθι Τόμ. Ε' (1895)
σ. 311 κ. ἥ. — Ἐκδοσις τῶν τετραστίχων τοῦ Ἰγνατίου καὶ ἄλλων ἐν τῇ ἱδίᾳ τῶν
Babrii fabulae Aesopeae τοῦ Crusius. Ἐν Λευφίᾳ. 1897 σ. 264 κ. ἥ.

³ Otto Crusius Babrii fabulae Aesopeae. Ἐν Λευφίᾳ (Teubner). 1897.

⁴ Leo Sternbach Fabularum Aesopiarum sylloge & ταῦται Dissertationes
classis philologicae academie litterarum Cracoviensis Τόμ. ΚΑ' (1894)
σ. 320 κ. ἥ. — Dilucidationes Aesopiae αὐτόθι Τόμ. ΚΓ' (1896) σ. 377 κ. ἥ.

⁵ August Hausrath Das Problem der Äsopischen Fabel ἐν ταῖς Neue
Jahrbüchern für das klassische Altertum, Geschichte, κτλ. Τόμ. Α' (1898)
σ. 305 κ. ἥ. — Die Äsopstudien des Maximus Planudes ἐν τῇ Byzantinische
Zeitschrift Τόμ. Ι' (1901) σ. 91 κ. ἥ.

⁶ Ἑλληνικὸς φιλολογικὸς σύλλογος. Παλαιογραφικὸν δελτίον. 1885 σ. 46 κ. ἥ. —
Handschriftliches zu Ignatios Diakonos ἐν τῇ Byzantinische Zeitschrift
Τόμ. Β' (1893) σ. 126 κ. ἥ.

λαμβάνεται ἐν τοῖς φ. 34^τ-35^τ τοῦ ὑπ' ἀρ. Σίνη κώδικος τῆς ἐν τῷ Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Διονυσίου, γεγραμμένου τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα. Ἀρχεται δὲ ἀκέφαλος ἀπὸ ἀριθμοῦ 5' καὶ διήκει μέχρι τῶν ἀριθμῶν καὶ περιλαμβάνουσα δεκαπέντε ἐν ἔλω μύθους.¹ Μίνε δὲ ἀπαντες οἱ μῦθοι οὗτοι γεγραμμένοι ἐν λόγῳ πεζῷ. Η συλλογὴ αὕτη περιέχει τὰ μὲν πλεῖστον μύθους ἀλλοθεν αὐτολεξεὶ μετὰ διαφόρων μόνον, ὡς εἰχός, γραφῶν παρειλημμένους (ἀρ. 5', 1α', 1δ', 1ζ', 1χ'), τοῦτο δὲ μύθους γνωστοὺς μὲν, ἀλλ' δλως διαφόρως διατετυπωμένους (ἀρ. 6', 7', 1γ', 1ε', 1ι', 1η'). τέλος δ' ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῇ καὶ μῦθοι δλως κέοι, λείποντες ἐκ πασῶν τῶν ἀλλων συλλογῶν (ἀρ. 8', 1', 1β', 1θ'). Συνοδεύονται δὲ ἀπαντες οἱ μῦθοι ὑπὸ ἐπιμυθίου. Καὶ τὰ μὲν ἐπιμύθια τῶν ἀρ. 5'-7' εἶνε γεγραμμένα δλα ἐρυθρὰ, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς ἐρυθρὰ εἶνε μόνον ἡ πρώτη λέξις τοῦ ἐπιμυθίου Οὐτος. Ἐρυθρὰ δὲ εἶνε καὶ τάρχικὰ γράμματα ἐκάστου μύθου. Καὶ τῶν μὲν αὐτολεξεὶ παρειλημμένων μύθων τὰ ἐπιμύθια συμπίπτουσι πρὸς τὰ ἀλλοθεν γνωστὰ πλὴν τοῦ ἐν ἀρχῇ Οὐτος ἀντὶ τοῦ Ο μῦθος ἡ Ὁ λόγος καὶ διαφορῶν ἐγίστε ἐν τῇ γραφῇ. Τὰ δὲ ἐπιμύθια τῶν διαφόρως διατετυπωμένων μύθων εἶνε παντελῶς διάφορα τῶν ἀλλοθεν γνωστῶν. Οὐδεμίᾳ δὲ ἀλφαβητικὴ τάξις παρατηρεῖται ἐν τῇ κατατάξει τῶν μύθων οὕτ' ἐν τῷ συνόλῳ, οὕτ' ἐν τοῖς τρισὶν εἰδεσιν, εἴτε ὃν συναπαρτίζεται ἡ συλλογὴ, καθ' ἕαυτὰ ἔξεταζομένοις.

Η δὲ ὑπὸ στοιχείου Β' συλλογὴ περιλαμβάνεται ἐν φ. 3^α-Ν^ο τοῦ ὑπ' ἀρ. 287 κώδικος τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Δοχειαρίου, γεγραμμένου τὸν δέκατον ἔκτον αἰῶνα. Προσέγραψε δὲ τοὺς μύθους ὁ βιβλιογράφος πιθαγώτατα εἰς τὸν Βάβριον, διότι τοῦ δύομάτος τοῦ μυθογράφου τούτου παραφθορὰν υπολαμβάνω τὴν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς λέξιν βαρβάρου ἀντὶ Βαβρίου. Γνωστὸν δὲ, ὅτι καὶ ἄλλως ἐφθάρη τὸ ὄνομα τοῦ μυθογράφου. Οὐτῶς ἐν τῷ Βερολινείῳ κώδικι 46 ἀναγενώσκομεν μῦθοι ...τε-

τρόπους βραβύνει τοῦ αδημοιοῦ¹. Καὶ ἐπιγράφεται μὲν ἡ συλλογὴ τῆς μονῆς Δοχειαρίου Στίχου ἀλλ' εἶνε μικτή, περιλαμβάνουσα τὸ μὲν πρῶτον εἰκοσιτετάρα τετράστιγχα τοῦ Ἱγνατίου, ἀπαντα γνωστὰ ἀλλὰ μετὰ διαφόρων γραφῶν, ὃν ἔνιαι εἶνε γρήσιμος εἰς ὅρθην ἀποκατάστασιν τοῦ κειμένου, ἀλλας δὲ συντελεστικαὶ εἰς τὴν συγκριτικὴν μελέτην τῶν κωδίκων. Ἐπειτα δὲ δέκα καὶ ἑκτὼ πεζοὺς μύθους, γνωστοὺς μὲν ἀπαντας, ἀλλὰ καὶ ἀπαντας ἐν νέᾳ διατυπώσει. Παρατηρητέον δὲ, ὅτι καὶ τῶν καταλογάδην γεγραμμένων τούτων τινὲς φαίνονται προελθόντες ἐξ ἐμμέτρων ἀναλυθέντων εἰς τὸ πεζόν. Τούλαχιστον περιστώζουσί τινες αὐτῶν ἴγγη χωλιάμβων ἐκ τῶν μεταγενεστέρων χρόνων, καθ' οὓς τὸ μέτρον τοῦτο ἐμετρεῖτο τχεῖσθν ἀπλῶς κατὰ δώδεκα συλλαβᾶς ἄνευ προσοχῆς εἰς τὰ μακρὰ καὶ τὰ βραχέα². Τοιαῦτα λείψανα στίγματα δύνανται ίσως νὰ θεωρηθῶσι τὸ ἐν ἡρ. 28 τοῦτον καταπιδεῖσθαι φέρων, τὸ ἐν ἡρ. 32 φέρων δέδωκε τῷ ἴδιῳ (γρ. ίσως ἐφ) παιδί, τὰ ἐν τῷ αὐτῷ φεύγων καλάντ τὴν ἑαυτοῦ ἡγγίσει - ταύτην δ' ἐφευρόντες καὶ ἀναπτάς ἐν τάχει - ἐπληγέντες ἑαυτοῦ (γρ. αὐτοῦ) τοὺς πόδας ἐν τῷ κλάδῳ - τοῖς ἔχομένοις ἐν ποσὶ ... - βροτοῖς γάρ μὴ θέλων συνδιάγειν ... - ὑπέβαλον ἑαυτὸν τῷ θανάτῳ (,), τὰ ἐν ἡρ. 34 μὴ θωμήσασθαι πρὸς τὸ παρόν· νῦν μὲν γάρ - λεπίδες καὶ λοχηός είμι, τοῖς δὲ μέλλουσι, τὰ ἐν ἡρ. 37 οὖς εἰσελθόντος καὶ τῆς πύλης κλεισθείσης καὶ ἥνοιξε δραμῶν τάχει τὴν πύλην - τοῦ [δὲ] λέοντος αὐθίς ἀπαλλαγέντος - πρὸς τῆς γυναικὸς ὁ γεωργὸς ἀκούει - δίκαια σὺ πέπονθας ... - καὶ συνέκλειες ὅν τῇλε τρέμειν ἔδει, τὰ ἐν ἡρ. 38 λέγων ἀρμόζειν μάλιστα φίλους ... - αὐτοὺς γενέσθαι καὶ βοηθοὺς ἀλλήλοις καὶ ἔχων πρὸς ταῦρον ἄγριον μάχην ... - πρὸς ουρμαχίαν ἐκάλει τὸν δελφίνα, τὰ ἐν ἡρ. 39 ἐκ μέσου τοῦτον ἀραιεῖν

¹ C. F. Müller ἢ τῇ Byzantinische Zeitschrift Τέμ. Γ' (1894) σ. 516.

² "Die Maas Der Byzantinische Zwölfzilber ἢ τῇ Byzantinische Zeitschrift Τέμ. ΙΒ' (1903) σ. 278 κ. ι.

ἄχετο, τὸ ἐν ἀρ. 40) ιδῶν ἔλαφον παρισῦσσαν, τὸν λαγών. Καὶ ποιητικοὶ δέ τινες τύποι ἐν τοῖς πεζοῖς μύθοις τῆς συλλογῆς ταύτης δὲν πρέπει νὰ μείνωσιν ἀπαρατήρητοι. Οὕτως ἐν ἀρ. 31 φιλέεις, ἐν ἀρ. 39 ἔκειτο, ἐν ἀρ. 40 δίσκη, ἐν ἀρ. 41 θῆκε.

Εἶναι δὲ γὴ διμερῆς αὐτῇ συλλογῇ τεταγμένη ἐν ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσιν αὐτῆς, τῷ ἐμμέτρῳ καὶ τῷ πεζῷ, κατὰ τάξιν ἀλφαριθμητικὴν, ἀλλ᾽ εἰς μόνον τὸ πρῶτον γράμμα περιοριζομένην, μὴ διήκουσαν δὲ καὶ εἰς τὰ ἐπόμενα. Εἴξικνεῖται δὲ τῶν τετραστίχων τοῦ Ἰγνατίου ἡ ἀλφάριθμος μέχρι μόνου τοῦ γράμματος Μ· εἴτα δὲ ἄρχεται ἡ ἀλφάριθμος τῶν πεζῶν μύθων ἀπὸ τοῦ Κ., περιλαμβάνουσα μύθους ἀρχομένους μόνον ἀπὸ τοῦ γράμματος τούτου καὶ τοῦ Λ. "Ἄξιον δὲ παρατηρήσεως εἶνε καὶ δτὶ ἐν τῇ συλλογῇ ταύτῃ τὰ ἐπιμύθια τῶν τετραστίχων τοῦ Ἰγνατίου προηγοῦνται τῶν μύθων, καθ' ἂ τοῦτο συμβαίνει καὶ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ μνημονευθέντι Βερολινείῳ κώδικι¹. Τοῦτο δὲ καὶ τὸ γεγονός, δτὶ ἐν τῷ κώδικι τῆς μονῆς Διονυσίου πλὴν τοῦ τρίτου τετραστίχου τὸ πρῶτον στερεῖται τοῦ ἐν ἀρχῇ ἐπιμυθίου, δπερ ἐν τῷ Βερολινείῳ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἐπιγραφὴν (μύθοι..τετράστιχοι βραβίου τοῦ σοφιστοῦ εἰς τὸ ἐπαρεταῖς οὐδὲν δεῖ σεμινεσθαι) ως καὶ γὴ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς κώδιξιν ἀπόδοσις τῶν τετραστίχων εἰς τὸν Βάνδριον ἀντὶ τοῦ Ἰγνατίου (βραβίου - βραβάρου) δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς καθορισμὸν τῆς ἀμοιβαίας σχέσεως τῶν δύο κωδίκων. Εἶναι δὲ ἄλλως τὰ ἐπιμύθια τοῦ Διονυσιακοῦ κώδικος συνήθως διατετυπωμένα ἵχανῶς διαφόρως ἢ ἐν τοῖς ἄλλοις κώδιξιν, εἴκ. ὅν αἱ ἐκδόσεις· διὸ θεώρησα περιττὴν τὴν ἐν ταῖς ὑποσημειώσεσι δήλωσιν τῶν διαφορῶν. Οἱ δὲ πεζοὶ μῦθοι τῆς συλλογῆς σπανίως ἔχουσιν ἐπιμύθια, καὶ ταῦτα διάφορα τῶν συνήθων.

"Τὸ δὲ στοιχεῖον Γ' ἐκδίδω κατωτέρω ἐτέραν μικράν συλλογὴν περιλαμβανομένην ἐν τῷ φ. 32^{α-β} τοῦ ὅπερ ἀρ. 724 κώδικος τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μογῆς Ἰβήρων, γεγραμμένου τὸν δέ-

¹ C. F. Müller Ινθ. av.

κατον ἔδομον αἰῶνα. Ήστιέγει δὲ ἡ συλλογὴ αὕτη πάντα τετράστιγα τοῦ Ἰγνατίου τῶν ἄλλων γνωστῶν, ὃν τὰ τέσσαρα πρῶτα φέρουσιν θοῖας ἐπιγραφάς, λειπούσας ἀλλαγῆς. Τῶν μύθων τούτων τὰ ὑπεριμήια εἶνε ὅμοια πρὸς τὰ συνήθιας φερόμενα πλήγια τινῶν διαφόρων γραφῶν ἐνιαχοῦ, μόνον δὲ τὸ πρώτον εἶνε διάφορον τοῦ ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ C. F. Müller παρὰ τῷ Crusius, ὃν ἀπαράλλακτον πρὸς τὸ ἐν ταῖς ἐκδόσεσι "Ἀλδου· Nivelet καὶ Κοραῆ πλήγη τῶν ἐν τέλει λέξεων ὡς οἱ ἄλλοι, αἵτινες λείπουσιν ἐν αὐταῖς. Προηγεῖται δὲ τῆς συλλογῆς ταύτης τῶν μύθων τὸ γνωστὸν εἰς τὴν ἀλιείαν λιθίων ἀναφερόμενον

Αἴγυμα.

Τῶν βαρβάρων ἐλθόντων ἐκπορθῆσας τὴν πόλιν,
ἡ μὲν πόλις πέφευγεν ἐκ τῶν θυρίδων,
οἱ δὲ πολίται ὑπ' αὐτῶν κρατηθέντες
τῶν βαρβάρων γέγοναν πυρὸς θυσία.

Τέλος δ' ὑπὲ τὸ στοιχεῖον Δ' ἐκδιδὼ δύο μύθους εὑρίσκομένους ἐν φ. 61⁶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 201 Μοναχείου κώδικος, γεγραμμένου τὸν δέκατον τέταρτον αἰῶνα.

'Ἐν τέλει παρατηρῶ, δτι ἐκάστου τῶν κατωτέρω ἐκδιδομένων μύθων προέταξα παραπομπὴν εἰς τὰς οἰκείας ἐκδόσεις τοῦ Halm καὶ Crusius μετὰ τῆς παρὰ τῷ Halm δηλώσεως τῶν κωδίκων, ἐν οἷς εὑρίσκονται οἱ μῦθοι. Καὶ δπου μὲν οἱ μῦθοι εὑρηγνται καὶ ἀλλαγοῦ αὐτολεξεὶ πλὴν διαφόρων γραφῶν ἡρκεσμῆην εἰς τὴν σημείωσιν τῶν κωδίκων, δπου δὲ οἱ ὑπ' ἐμοῦ ἐκδιδομένοι μῦθοι εἶνε νέοι τὴν διατύπωσιν προέταξα τῆς σημειώσεως τῶν κωδίκων, ἐν οἷς ὑπάρχουσι παρεμφερεῖς μῦθοι, τὸ σημείωμα Πρβλ. Οὐδὲν δ' ἐσημειώθη δπου οἱ μῦθοι εἶνε ἐντελῶς νέοι.

Λυποῦμα: δὲ, δτι διὰ διαφόρους λόγους δὲν ἔχω ἀντίγραφα

τῶν ἄλλων Αἰσωπείων μύθων τῶν σωζόμενων ἐν κώδιξιν ἀγιορειτικοῖς¹.

Α'

ς'.

(C 372. F 331. Halm 165).

'Ἄνηρ τις θηρευτής, λύκον θεασάμενος προεβαλόντες τὴν ποίμνην καὶ πλεισταὶ τῶν προβάτων ὡς δυνάτον διασπαράττουτα, τοῦτον εὐμηχάνως θηρεύει καὶ τοὺς κύνας αὐτῷ ἐπαφίηται, φθεγξάμενος πρὸς αὐτῶν· "Ω δειλότατον θηρίον, ποῦ σου ἡ προλαβοῦσα ἴσχυς, διτὶ τοῖς χυσίν ὅλως ἀντιστῆναι οὐκ ἡδυνήθης;

Οὗτος δηλοί, ὡς τῶν ἀγθρώπων ἕκαστος ἐν τῇ ἴδιᾳ τέχνῃ ἔστι δοκιμός.

- 1. τις προεβαλόντα: προεβαλλόντα Halm 2. δυνατὸν Halm: δυνατῶν 3. κύνας Μετὰ τὸ φθεγξάμενος ἔπειται διτὶ λέπει Halm 4. δειλότατον: δειλότατον Halm προιλαβοῦσα: προεβαλοῦσα Halm 6. Οὔτος: 'Ο μύθος Halm ἔστι: καθέστικε Halm

ζ'.

(Πρβλ. C 145. B 5. Halm 21).

Δέο ἀλέκτορες ἄλληλοις ἐμάχοντο. Καὶ ὁ μὲν εἰς ἡττηθεὶς τόπῳ ἐνι ἐν παραβύστῳ ἀπεκρύψη· ὁ δὲ ἔτερος, τὴν νίκην ἀράμενος, ἐφ' ὑψηλοῦ τινος ἐστηκε δωματίου, τὰ μεγάλα φρυαττόμενος καὶ τῇ νίκῃ ἐγκαυχώμενος, ἥως ἀετὸς καταπτὰς τοῦτον ἐκεῖθεν ἀνήρπασεν.

Οὗτος δηλοί ὡς οὐ χρή τινα ἐπ' εὐτυχίᾳ καὶ δυνάμει φρονεῖν καὶ ἀφρόνως σοβαρεύεινται.

- 1. ἡττηθεὶς 2. ἐνὶ 3. τινός 4. ἥως 5. χρή τινα 6. δομαρέβεσθαι

η'.

(Πρβλ. S. 197. C 120 καὶ σ. 324. F. 160. Halm 357).

Περιστερά τις σφόδρα ἐδίψα καὶ ἐφ' ὅδατος ζήτησιν τῷδε κάκειδε περιήρχετο. Ἰδοῦσα δὲ ἐν τινὶ τοίχῳ ἐζωγραφημένην ὄδρίαν ἰδόκει

- 1. περιστερά τις 2. περιήρχετο τινοὶ τείχοι

¹ Σπυρ. Π. Δάμπερου Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῶν 'Ἄγίου ὄρους ἀλληγοριῶν κωδίκων. Τόμ. B' σ. 484 ἐν λ. Αἰσώπου Μῦθοι.

ἀληθῶς ὄραν ὅδατος; σκεῦος μιστὸν, καὶ ἐλθοῦσα τοῦ πιεῖν τῷ τοίχῳ προσέκρουσε καὶ αὐτίκα τοῦ ξῆν ἀπειπέρτο. "Οτε δὲ πρὸς τελευταῖναν ἴγγισασα ἀναπνοὴν ἦν, ἐν ἰσυτῇ ἔλεγεν, ὅτι δυστυχὴς ὄντως ἔγώ καὶ ἀθλία || ἐφ' ὧ ὅδατος γλιγομένη μὴ θανάτου ἐμνημόνευσον. φ. 545

Ούτος δηλοὶ ὡς πολὺ κρείττον ἡ μακροθυμία τῆς ἀλογίας καὶ τοις προπετείαις.

3. ἕγγισμαν ὄντως 4. ὅδατι

θ'.

Κόραξ ἀιτόν ἴθεάσατο ἔρνα τῆς ποίμνης ἀφαρπάζοντα καὶ ἡθελησε τοῦτον ἔχμιψασθαι. Ἰδὼν δὲ ἐν τῇ ποίμνῃ κριόν, ἐπειράθη τοῦτον ἀφαρπάζοντας τῶν δὲ ὄνύχων αὐτοῦ τῷ τοῦ κριοῦ συσχιθέντων ἔριων φθίσας ὁ ποιμὴν καὶ τοῦτον πλήξας ἀπέκτεινεν.

Ούτος δηλοὶ ως ἀνίσχυρος ἀνήρ, τῷ δυνατωτέρῳ ἐαυτοῦ ἀφομοιώσειςθαι πειρώμενος, οὐ μόνον ἀσθενής εἶναι καὶ ἀφελής ἀπελέγχεται, ἀλλὰ καὶ κακῶς ἐξ ἀφροσύνης ἀποθνήσκει.

1. ἄρνα 2. ἐκμημησθαι 3. ἰδῶν 3. ἀφαρπάζαι 3-4. συσχιθέν τῶν ἔριων 5. δηλοὶ 7. ἐξαφροσύνης

τ'.

Λαγωός τις ἴδιφα καὶ ἐν φρέατι κατῆλθε τοῦ πιεῖν ὅδωρ, ἀφ' οὐ καὶ ἡδίως πολὺ ἐπεπώκει. "Οτε δὲ ἵκειθεν ἀνελθεῖν ἐμελλεν, ἀμυγανίᾳ συνεσχέθη περὶ τὴν ἄνοδον, καὶ τὰ μέγιστα ἡθύμαι. Ἀλόπηξ δὲ ἐλθοῦσα κάκεισε τοῦτον εὑροῦσα, ἐφη πρὸς αὐτόν· Μεγάλως, ὡς οὗτος, ἱσφάλης πρότερον γάρ ὥφειλες βουλεύσασθαι πῶς ἵσται σοι τοῦ 5 φρέατος ἀνελθεῖν, εἴθ' οὖτως ἐν αὐτῷ κατελθεῖν.

Ούτος ἐλέγχει τοὺς αὐτοβούλως πράττοντας καὶ μὴ συμβουλευομένους.

2. ἐπεπόκει 2-3. ἀμυγανία 3. συνεσχέθη ἡθύμαι 4. κακεῖσθαι προσέθηκα οὗτος 5. ὥφειλες 6. αὐτώ

τα'.

(C. 373. F 332. Halm 395).

Ταῦρος εὐρηκώς κοιμώμενον λίουτα, τοῦτον κερατίζας ἀπίκτει- φ. 545- νται· ἐπιστᾶσα δὲ ἡ ἐκείνου μήτηρ, πικρῶς αὐτὸν ἀπεκλαίστο. Ἰδὼν

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ Κ.Τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

δὲ αὐτὴν σύαγρος ὄλοφυρομένην, μακρόθεν ἵστως ἔφη πρὸς αὐτὴν· 'Ω πόσοι ἄρα τυγχάνουσιν ἀνθρώποις, ὃν τὰ τέκνα ὑμεῖς ἀπεκτείνατε.

Οὗτος δῆλοι, ὅτι ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖ τις, ἀντιμετρηθῆσεται.

1. ἕστως αὐτὴν Halm: αὐτὸν 2. Ὡ Halm: ὁ ἀνθρώποις ἀνθρωποι θρηνεῦντες Halm 3. τις ἀντιμετρηθῆσεται: τις ἀντιμετρηθῆσεται αὐτῷ Halm

16'.

Ποιμὴν τις, ἀπολέσας ἐν τῶν προβάτων, ἐδεήθη τοῦ θεοῦ, συνθήκας ποιούμενος, ως εἰ γε τοῦτο ἐφεύροι, ἔτερον ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς θυσίαν προξέξει. Περιερχόμενος δὲ ὥρᾳ τὸ αὐτὸν πρόβατον ὑπὸ λέοντος βιβρωσκόμενον, καὶ τοῦτον ἴδων ἐν ἑαυτῷ ἐλεγεν, ως εἰ μόνον τὸν τοῦ θηρίου ἀποδράσαιμι κίνδυνον, καὶ ἔτερον πρόβατον εἰς λύτρου δῶρον προσενέγκοιμι.

Οὗτος δῆλοι, ως τὴν ίδιαν ζωὴν πάντες ἀνθρώποι παντὸς κέρδους καὶ πλούτου προτιμοτέραν ἔχουσι.

1. Ποιμὴν τις 3. ὑπὸ κατὰ διόρθωσιν τοῦ τὸ πρῶτον γραφίντος ὑπὲρ
4. ίδων κατὰ διόρθωσιν τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος εἰδὼν ἐαυτῷ 5. λύτρου κατὰ διόρθωσιν τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος λύτρον

17'.

(Ilpr̄l. C. 296 καὶ σ. 401 καὶ 193. F. 207 καὶ 333. B. 44.
Halm 394 καὶ 3946).

Λέων, προεβαλὼν ταύροις δυσὶν, ἐπειράτο τούτους καταθοινήσασθαι. Οἱ δὲ τὰ ἑαυτῶν κέρατα ἐπ' Ισης αὐτῷ ἀντιπαρατάξαντες οὐκ εἴων τὸν λέοντα μέσον αὐτῶν παρελθεῖν. Ὁρῶν τοίνυν ἐκεῖνος ως ἀδυνάτως ἔχει πρὸς αὐτοὺς, κατεσοφίσατο τοῦ ἐνὸς, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔφησεν, || ως, εἰ γε τὸν σὸν ἑταῖρον προδώσεις μοι, ἀβλαβῆ σε διατηρήσω. Καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ ἀμφοτέρους τοὺς ταύρους ἀνήρηκεν.

Οὗτος δῆλοι, ως καὶ πόλεις καὶ ἀνθρώποις ἀλλήλοις ὁμογενεῖς οὖσι γχωροῦσιν αὐτῶν τοὺς ἔχθροὺς περιγίνεσθαι, τῆς ^{τοῦ} ὁμονοίας καταφρονοῦντες εὐχερῶς ἄρα τοῖς ὑπεναντίοις ἀλίσκονται.

1. καταθηνήσασθαι 2. ἐπίσης 3. αὐτὸν 4. κατέσοφισα-
το τοῦ ἐνὸς 5. ἑταῖρον 9. ἄρα

ιδ'

(C. 334. F. 334. Halm 436).

'Αλώπηξ καὶ πίθηξ ἵπι τὸ αὐτὸν ὀδοιπόρουν. Περιεργόμενοι δὲ διά τινων μνημείων, ἐφη ὁ πίθηξ τῇ ἀλώπειχι, ὡς πάντες οἱ νεκροὶ οὗτοι ἀπειλεύθεροι τῶν ἐμῶν γεννητόρων ὑπάρχουσιν. Ἡ δὲ ἀλώπηξ λέγει τῷ πίθηκῃ Εὔχερῶς ἐψευσσεῖς γάρ τῶν ἐνταῦθα ταφέντων ἀπελίγεται σε δύναται.

5

Οὐτος δηλοῖ παριστῶν τὸν τοὺς ψευδολόγους ὄρθως διελέγγοντα καὶ τοὺς προδήλως τὸ ψεῦδος ἀντὶ ἀληθείας προεφέροντας.

1. ὀδοιπόρουν 2. διά τινων: διὰ τινῶν Halm 4. εὔχερῶς: εὐ-
καίρως Halm 5. οὐδεῖς κατά διύρθωσιν τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος οὐδεῖς
6. οὗτος: οὗτος ὁ μύθος Halm παριστῶν: παριστῷ Halm δι-
ελέγγοντα

ιε'.

(Πρᾶλ. S 75. C 181 καὶ σ. 365. F 66 καὶ 209. B 43. Halm 128).

'Ἐλαφός τις διψώσα κατῆλθεν ἐπὶ τινα πηγὴν τοῦ ὑδωρ πιεῖν. Ἰδοῦσα δὲ ἐν τῷ ὑδάτι τὸ τοῦ ἴδιου σώματος ὄμοιωμα, τῇ μὲν τῶν ποδῶν λεπτότητι ἀπηρέσκετο, τῇ δὲ τῶν κεράτων μορφῇ ἐπετέρπετο. 'Αφνω δέ τινες ἐπιστάντες θηρευταὶ ταῦτην ἐδίωκον. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἐπὶ τῆς πεδιάδος ἐτρέχειν, τῶν διωκόντων ὑπερεγίνετο· φθάσασα φ. 346· δὲ εἰς ἔλος ἀπροεδροκήτως εἰσελθεῖν, τῶν αὐτῆς κεράτων τοῖς κλάδοις ἥ συμπλακέντων, ὑπὸ τῶν διωκόντων καταλαμβάνεται, καὶ στενάζασκ ἐφη· Οἷμοι τῇ ταλαιπώρῳ, ὅτι ἐφ' οἴ; ἀπηρεσκόμην, ὑπ' αὐτῶν μᾶλλον διεσωζόμην, οἰς [δ'] ἐνεκαυχώμην, ὑπ' αὐτῶν δὴ καὶ ἀπόλλυμαι.

Οὗτος δηλοῖ, ως οὐ χρὴ τινὰ τῶν ἐν ἑαυτῷ τι ἐπαινεῖν εἰ μὴ τὰ γε
εὔχρηστα καὶ ἐπωφελῆ διαπρέποιτο.

1. Ἐλαφός τις ποιεῖν 2. ιδοῦσα τοῦ 4. ἀφνω δὲ τινὲς
καθόδον 5. μεν πεδιάδος ἐτρέχεν ὑπερεγίνετο 8.9. μᾶλλον
9. δ' προείηκα ἐνεγκαυχώμην 10. χρὴ τινὰ τι

ιε'.

(Πρᾶλ. F 82. C 284 καὶ σ. 397. Halm 413).

'Ἡ τις κύων χαλκέων τινῶν ἐν οἰκίᾳ διάγων· κάκείνων μὲν ἐργα-
ζομένων, οὗτος εἰς ὑπονον ἐτέρπετο, εἰς ἐστίασιν δὲ καθεῖσομένων, εὐ-

1. τις κάκείνων μεν 2. ἐτέρπετο

ΕΛΙΑΣ Κ.Τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

θίως ἐγίνετο ἔξυπνος καὶ τοῖς ἑαυτοῦ κυρίοις χαριέντως προσεπελάζεν.
Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔλεγον· Πῶς τῷ μὲν ψόφῳ τῶν βαρύτατων σφυρῶν οὐδέλως ἰξυπνίζει τῷ δὲ βραχυτάτῳ χρότῳ τῶν μυλοδόντων
ταχέως διεγείρῃ;

- 5 Οὔτος δηλοῖ, ως καὶ ἀκήρωποι ἀνοικοὶ ἐφ' οἷς δῆθιν ὥρειςίθαι
καραδοκοῦσσι, ταχέως τούτοις καὶ ὑπακούουσιν, ἐν οἷς δὲ ἀπαρέσκονται
ἀπειθεῖς πάντες καθίστανται.

1. ἐγένετο ἑαυτοῦ κατά διόρθωσιν τοῦ τὸ πρώτον γραφέντος ἑαυτῶν
χαριέντος 2. τὰ μὲν ψόφῳ 4. ταχέως διεγείρει

ζ'.

(C 375. F 335. Halm 40).

7. 546⁴ Ἀλώπηξ θεασαμένη ἐγκάθιειρκτον λέοντα, καὶ || τούτου στᾶσα ἐγ-
γύνει, δεινῶς αὐτὸν ὅντεις· ὁ δὲ λέων ἐφη πρὸς αὐτὴν· Οὐ σύ με
καθυβρίζεις, ἀλλ' ἡ προσπεσοῦσά μοι ἀτυχία.

- Οὔτος δηλοῖ ως πολλοὶ τῶν ἐνδόξων δυξπραγίαις περιπέπτοντες
5 ὑπὸ εὐτελῶν ἔξουθενοῦνται.

1. τοῦτον · 2. δε 3. προσπεσοῦσά Halm: προπεσοῦσα 4. οὐ-
τος: Ο μῆθος οὗτος Halm 5. ὑπὸ: ὑπ' Halm

η'.

(Πρβλ. C 119 καὶ σ. 324. F 149. Halm 347).

“Οφις τις ἔρπων παρὰ πολλῶν συνεπατάστο. Πορευόμενος δὲ εἰς τὸ
τοῦ Ἀπόλλωνος εἰδωλείον εἰςελήλυθεν. Ὁ δὲ Ἀπόλλων εὔθὺς ἐφη
πρὸς αὐτὸν· Εἰ ὄλεσας γε τὸν πρώτως σε συμπατήσαντα, οὐδεὶς ἀν
τῶν ἑτέρων κατατετόλμηκε σου.

- 5 Οὔτος δηλοῖ, ως οἱ προλαβόντως σφαλέντες εἶπερ εὔθὺς σωφρονί-
ζοιντο, οἱ ἑτεροι δι' ἔκείνων κατάφοboi γένονται.

1. τις παραπολλῶν 4. ἑτέρων 6. ἑτεροι

θ'

Λέοντος δορὰν κύνες εὑρόντες διεσπάραττον ταύτην. Τούτους δὲ
ἀλώπηξ ιδοῦσα, ἐφη· Εἰ οὗτος ὁ λέων τοῖς ζώαις συνῆν, εἴδετε ἂν
τοὺς αὐτοῦ δνυχας ἴσχυροτέρους τῶν ὄμετέρων ὀδόντων.

- Οὔτος δηλοῖ, ως τοὺς τῶν ἐνδόξων καταφρονοῦντας, ὅταν τῇς ἀρ-
5 χῆς καὶ δόξης ἐκπίκτωσιν, μὴ ἐπαινεῖν χρή.

1. δωρὰν 2. αλώπηξ ιδετε 3. δόδοντων

E. Δημήτρης
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

κ'.
x'.

(C 377. R 337. B 46. Halm 131).

'Ελαφος νόσῳ περιττοῦσσα, ἐπί τινος τόπου πεδίνοι κατεκέκλιτο.
Τινὰ δὲ τῶν θηρίων εἰς θίαν αὔτης ἐλθόντα τὴν παρακειμένην τῇ
ἐλάφῳ [νομήν] κατέβασκε θησαν εἴτα ἔκεινη τῆς νόσου ἀπαλλαγεῖσα,
τῇ ἴνδειχ διενώσ κατετρύχετο, καὶ τῷ νομῇ τὸ ζῆν προξαπώλεσεν.

'Ο μύθος οὐτος ὡηλας, ὡς οἱ περιττοὺς καὶ ἀνονήτους κτώμενοι 5
φίλους ἀντὶ καρδίους ὡς [αὐτῶν ζημίαν μᾶλλον ὑφίστανται].

I. κατακέκλιτο 3-6. νομὴν — ὑφίστανται Halm: λείπουσαν ἐν τῷ κώ-
δῃ τῆς μονῆς Διονυσίου, τοῦ μέθου μένοντος κολοβοῦ.

B'.

Στίχος γραμματικοῦ τυνος Βιβρίου.

1 ('Ιγνατίου 1. Crusius σ. 264).

'Ανδρὸς ποσὶν πατείτο πέτρινος λέων,
καὶ τις λέοντί φησι «Τὴν ισχὺν βλέπεις;»
«Ἄλλ' εἰ λέοντες, εἶπεν, ἥδεισαν γλύφαιν,
πολλοὺς ἀν δύτας εἶδες ἀνθρώπους λίθους ε.

1. ποσὶ 2. λέωντι 3. εἶπενταν 4. δύτας οἶδες: οἶδες δύτας Cr.

2 ('Ιγνατίου 29. Crusius σ. 275).

'Ἐπ' ἀλλοτρίοις πράγμασιν μὴ ἐπαίρεσθαι.

'Αλλοτρίοις πτεροῖσιν ἡμφιεσμένος
ηὔχει κολοιός ὄρνέων ὑπερφέρειν.
Πρώτη δὲ διδρον ἡ χελιδὼν ἡρπάκι,
μεθ' ἣν ἀπαντίς εἴτα γυμνὸς εὑρέθη.

2. ηὔχει 3. πρώτω

3 ('Ιγνατίου 39. Crusius σ. 279).

'Ανὴρ γαλῆν γυναικα πρὸς δόμον φέρει·
παρῆν δὲ Κύπρις εἰς ἀρτὴν τοῦ γάμου.
Νόμφη δὲ γοῦν βλέψασα συντόνῳ τάχει
δίωκε τοῦτον, μὴ τραπείσα τὴν φύσιν

1. γαλῆν 2. κῦπροις 3. συντόμῳ

4 ('Ιγνατίου 25. Crusius σ. 273).

Ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀδικημάτων τὰ δίκαια καλά.

Βιβλητό τις πρὸς στῆθος ἀετὸς βέλει.

Ἄλγων δὲ λοιπὸν ἡστὸ πολλὰ δακρύων.

Βλέπων δ' ὄστὸν εἶπεν ἐμπεπαρμένον·

Παπαὶ πτερόν μ' ἐκ τῶν ἡμετέρων κτείνει.

2. ἀλγῶν ἡστὸ Cr.: ἡτορ 3. ὄστὸν ἐμπεπαρμένον: ἐπιτερω-
μένον Cr. 4. παπαὶ μ' ἐκ τῶν ἡμετέρων

5 ('Ιγνατίου 28. Crusius σ. 275).

Δεῖ τὰ ωδὴλότρια ἀλύπως ἀποδιδόναι.

Θοός φαγὼν παῖς εἰς ἱερτὴν ἔγκατα

ἵμει κεκραγώς· Σπλάγχνα, μῆτερ, ἔκχέω,

Ἡ δ' αὖ γελῶσά φησι· Μὴ φοβοῦ, τέκνον·

τῶν αὐτῶν οὐδὲν, ἀλλ' ἴμεις ἀλλοτρίων.

2. ἴμει Cr.: οἴμει κεκραγώς: κεκληγώς Cr. 3. ή: ή Cr. γε-
λῶσά φησι Cr.: γελῶσα φησί μη 4. ἀλλοτρίων (xal MSWRBPAldj):
ἀλλότρια Cr. κατά VHQ

6 ('Ιγνατίου 12. Crusius σ. 268).

Τοῦ συνήθους τὸ ἑσδόμενον ἑσοπτρον.

Γέρμοις ἔχαιρον βάτραχοι τοῦ Ἡλίου

καὶ τις πρὸς αὐτοὺς εἶπεν· Ὡ δειλὸν γένος·

εἰ γάρ μόνον τρέμοιτε αὐγὰς Ἡλίου,

τίς, εἰ γε τεκνώσειε, τοῦτον βαστάσαι;

3. τρέμοιτε ἔγραψα: τρέμεται: τρέμοιμεν Cr. 4. τεκνώσειε Cr.:
τεκνώσεις :βαστάσαι Cr. κατά VHQ: βαστάσαι (xal TL)

7 ('Ιγνατίου 26. Crusius σ. 274).

Οτι οὐ δεῖ κατὰ διόντων καταθρασύνεσθαι.

Δειλὸς κυνηγὸς πρὸς τιν' εἶπε ποιμένα·

«Εἴ που λέοντος ἰχνος εἶδες μοι φρέσον»,

«Σοι τοῦτον, εἶπεν, εἰ θέλεις, δεῖξω πέλας».

«Ἴχνων, κυνηγὸς εἶπεν, οὐ ζητῶ πλέον»,

1. ποιμένα Cr.: ποιμένι 2. εἶδες 3. Σοι Cr.: αἴψ (πρόλ. ἔψ R)
εἶπεν Cr. κατά W: λέπει πέλας Cr.: τάχα (xal R) 4. πλέον

8 (Ιγνατίου 2. Crusius σ. 2).

"Οτι οὐ δεῖ ἀδίκοις συναναμίγνυσθαι.

"Εἶναι γεράνων πῆχε τις σπορεὺς πάγην,
μιθ' ὃν πελαργὸν εἶλεν, ὃς θρήνει μέγα.

"Ἐφη δ' αρτορεύς· 'Ως φίλος μὲν εἰ, λέγω·
ἀλλ' η πάγη λαθοῦσσα σὺν κακοῖς σ' ἔχει.

1. πᾶντες τοῖς 2. εἴλεν Cr.: είλεν 3. λέγω Cr.: λέγων 4. σ'
προσέθηκε Cr.: λαθεῖ

9 (Ιγνατίου 17. Crusius σ. 270).

"Οτι οὐ δεῖ κακοὺς εὖ ποιεῖν.

"Εθαλπεῖ τις γεωργὸς ἐν κόλποις ὄφιν
ῶρῃ κρύους· ἐπει δὲ ἥσθετο θέρμης,
ἴπληξε τὸν θάλψαντα καὶ κτεῖνε τάχος.
Οὗτοι κακοὶ ποιοῦσι τοῖς ἀνεργέταις·

"Ἐπιμέθιον· κακοῖς 2. δὲ ἔγραψα κατὰ SQ: δ' ἥσθετο θέρμης
(καὶ S.); θέρμης ἥσθετο Cr. 3. κτεῖνε ἔγραψα κατὰ T: κτεῖναι: κτεί-
ναι Cr. "Ιδε καὶ κατωτέρω ἐν συλλογῇ Γ' ἀρ. 5.

10 (Ιγνατίου 27. Crusius σ. 274).

"Οτι τὰ ὀλέθρια κέρδον ἵσα τῶν ζημιῶν εἰσιν.

Εἰςδῦσα κερδὸν πρὸς δρυὸς κοῖλης βάθος
εὑρισκε δαίτα ποιμένος, καὶ δὴ φάγεν,
ώς μὴ προκύπτειν ἐκ πάχους. Εἰπεν δέ τις·
Θελεις προελθεῖν; Ὡςπερ εἰςῆλθες γίνου.

"Ἐπιμέθιον· ίδια ἔγραψα: εἰσὶ εἰσιν ἔγραψα: εἰσιν 1. εἰσδῦσα
2. εὑρισκε 3. πάχους εἰπεν Cr.: βάθους εἰπε 4. εἰξῆλθες (καὶ
MSAld): ἥλυθες Cr. κατὰ H γίνου Cr. κατὰ HS: γενοῦ (προτασσόμενος
τοῦ δώζειν) καὶ tv VUhM Ald.

11 (Ἴγνατίου 30. Crusius σ. 275).

"Οτι μέγα κέρδος τὸ μὴ βλαβῆναι ὑπὸ κακοῦ.

Εἰς λαϊμὸν ὁστοῦν ἐμπεπήγει τῷ λύκῳ,
μισθοῦ δ' ἐλών γέρανος ὅτει τὴν χάριν.
Σφόγι τράχηλον ἐμοῦ λαϊμοῦ φέρων

φ. 3, || μὴ δῶρον ἄλλο, φησί, πλὴν τούτου σκόπει π.

1. τῷ λύκῳ: τοῦ λύκου Cr. 2. μισθοῦ Cr. κατὰ MI: μισθὸν καὶ MSRF ἐλών Cr.: ἐλών τις ὥτει τὴν Cr.: ὥτοι 4. τούτου καὶ Ρ: τοῦτο Cr.

12 (Ἴγνατίου 37. Crusius σ. 278).

"Οτι οὐ δεῖ τοῦ πλείονος ἔραν.

Ἐτικτε χρυσοῦν φάν ὅρνις εἰς ἀπαξ,
καὶ τις πλανηθεὶς χρυσεραστὴς τὴν φρένα
ἴκτειν ταύτην, χρυσὸν ὡς λαβεῖν θέλων.
Ἐλπὶς δὲ μείζων δῶρον ὠλέκει τύχης.

1. ἀπαξ: ἀπαν Cr. 3. θέλων: πλέον Cr. 4. ὠλέκει καὶ Ald: ὠλεσε Cr

13 (Ἴγνατίου 6. Crusius σ. 266).

Πρὸς νωθρούς.

Ἡτει τροφὴν μύρμηκα τέττιξ ἐν κρύει.
Μύρμηξ πρὸς αὐτὸν εἶπε «Πῶς γάρ οὐκ ἔχεις;»
«Ως ἐν θέρει, προειπεν, ἡδον ὄξεως ν.
«Χειμῶνος ὄρχοῦ, φησί, μὴ τροφῆς ἔρα». 4.

1. μύρμηκα Cr.: μύρμηκι 4. χειμῶνος Cr. χειμώνα φησί Cr.: φησι

14 (Ἴγνατίου 24. Crusius σ. 273).

"Οτι ἔστιν ἔξ ἀνάγκης ποιεῖν τινι ματαίαν χάριν.

Ἡτει λαβεῖν ἀγροίκου λαγῶν ιππότης.
Λαβὼν δὲ χερσὶ τοῦτον ἡρώτα πόσου
καὶ πωλον ἔξηλαυνεν. 'Αγροίκος δ' ἔφη:
Μὴ σπεῦδε· σοι δώρημα τοῦτον προσφέρω.

1. λαγῶν ιππότης: ιππότης λαγῶν Cr. 4. σοι Cr.: σοι

15 (Ἴγνατιου 32. Crusius σ. 276).

"Οτι τῆς τύχης ἔπι τὸ κατόπιν τραπείσας
καὶ τὸ αμικρότατον ισχύει.

"Ηλαυνε τράγος οὐκ εἶης κατῆς ταῦρον,
ὅν θύρ λίσιν διώκειν. Εἴπει δὲ στένων·
Εἰπερ μὲ μη λίσιοτος ἐπτόει φόβος
ἔγνως ὅπον ταῦρου τε καὶ τράγου οθίνος.

1. τράγος: ταῦρος Cr. εὗς ταῦρον: τράγον Cr. 2. λίσιν Cr.: λίσια

16 (Ἴγνατιου 44. Crusius σ. 280).

"Οτι κρείσμων ὑπείληπται τιοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ ἀποθανεῖν
ἢ παρὰ παντὸς περιφρονεῖσθαι.

Θανεῖν ἔθεντο πτῶκες ή ζῆν ἐν βίῳ
ὡς εὐτελεῖς, ὡς δύντες ἀδρανεῖς ἄγαν.
Λιμνῇ δ' ἑαυτοὺς ἴμβαλειν ὑπηγμένοι
ἴσχον, φυγόντων βατράχων, οθένος μέγα.

3. ὡς δύντες Cr.: δύντες ὡς 3. ἑαυτούς Cr.: ἑαύτοις 4. φυγόν-
των βατράχων Cr.: βατράχων φυγόντων

17 (Ἴγνατιου 3. Crusius σ. 265).

"Οτι οὐ δεῖ ἐν συμφοραῖς γαστρίζεσθαι.

Κλοιῷ λύκος πάχιστον εἰςορῶν κύνα
«Δήσας τις ἐξέθρεψε τοῦτον ὁδόν»;» Ιφη.
«Κυνηγός». «Ἄλλα τοῦτο μὴ πάθοι λύκος·
ἴμοι φίλος λιμὸς γάρ η κλοιοῦ βάρος».»

4. Κλοιῷ Cr.: Ποῦ τις 2. Δήσας τις Cr.: δεῖσας τις ὁδόν Cr.:
δῆς δ' 4. ἴμοι Cr.: ἐπὶ βάρος Cr.: κόρος

18 (Ἴγνατιου 16. Crusius σ. 270).

"Οτι δεῖ φυλάττεσθαι ἀπὸ ὑποκρίσεως πολεμίων.

Κάρμουσαν·δρινιν εἶδεν αἴλουρος νόσφη,
πρὸς θην ἐφῆσε. Ήδεις ἔχει τὰ τῆς νόσου;
Τρίμουσα δ' εἶπεν. Εἰ παρίλθοις μακρόθεν,
ζωὴν ὑπέλθω δορκάδων ὑπερτέραν.

2. Εφῆσε Cr.: Εφη έχει καὶ WQ: έχεις Cr.

19 (Ἔγνατίου 23. Crusius σ. 273).

"Οτι τὸ ἀπορον καὶ ἀδύνατον διὰ ψιλῆς προφάσεως.

Κερδῶ βότρυν φέρουσα μακρᾶς ἀμπέλου
εἰς ὑψός ἥρτο καὶ καμοῦσα πολλάκις
λαβεῖν ἀπείπει· πρὸς δ' ἐαυτὴν ταῦτ' ἔφη·
Μή κέμνει· ράγες ὄμφακιζουσιν μάλα.

1. Κερδῶ βότρυν καὶ πάντες οἱ κοιδίκες πλὴν VH : βότρυς Cr. κατὰ VH
μακρᾶς: μακρῆς Cr. κατὰ VHW 3. λαβεῖν καὶ W: ἐλεῖν Cr.
δ' ἐαυτὴν Cr.: δὲ αὐτὴν 4. ράγες ὄμφακιζουσιν Cr.: ὄμφακιζουσαι

20 (Ἔγνατίου 4. Crusius σ. 265).

"Οτιού δεῖ τὴν μέμψιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀποκρούεσθαι.

Λέοντος ὑπενώττοντος αὐχένος μέσον
διέδραμεν μῆς· οὐδὲ δὲ ἀνέστη συντόμως.
Γελᾷ δὲ ἀλώπηξ, καὶ λέων ἀπεκρίθη·
Οὐ μῦν πτοοῦμαι, τὴν ὁδὸν δὲ ἀνατρέπω.

2. διέδραμεν Cr.: ἀδραμε δ: ὡς Cr. 3. καὶ Cr.: δὲ 4. δόδον δὲ Cr.:
δὲ δόδον καὶ S

21 (Ἔγνατίου 38. Crusius σ. 278).

"Οτι δεῖ πάσαις ἔξουσίαις ὑπείκειν.

Λέοντα δορκὰς ὡς ίδει μεμηνότα·

"Ω. μοῖρα θηρῶν, εἴπεν, ἀθλιωτάτη·

φ. 4 εἰ σωφροῦντα γάρ δυσκάθεκτος ἦν λέων,
πῶς οὐ μανεῖς δράσσεις μεστὰ δακρύων;

1. ίδει Cr. κατὰ Ald: εἶδε 2. μοῖρα 3. δισκάθεκτος 4. δράσσεις

22 (Ἔγνατίου 33. Crusius σ. 276).

"Οτι τοῖς ἀδίκοις προφάσεις οὐ λείπουσι.

Λύκος πρὸς ἄρνα φησίν· «Οὐ πρόσθεν αὐ μοι
ὑδωρ τάραττες;» «Ἄρτι γαστρὸς ἐξέφυν
καὶ πῶς ὑδωρ τάραττον; Ἀγνοῶ πότεν.
εἰ Επεὶ λέγεις δίκαιος, πάγκακος πέλεις ν.

1. πρόσθεν αὐ Cr. προσαινεὶ γε δοὶ 2. τάραττες Cr.: ταραττεῖς
"Ἄρτι γαστρὸς Cr.: γαστρὸς δρτ' 3. ὑδωρ τάραττον Cr.: ὑδρώρ'
ὑδωρ 4. πάγκακος Cr.: πάγκαλος

23 (Ἴγνατιον 8. Crusius σ. 266).

"Οτι οὐ δεῖ γελᾶν πτῶμα τοῦ πέλας μάπως πάθοι τοῦτο.

Μᾶν ἔκρεεν μῆς, ἔργον δητ' ἀστικός·

οὓς γαλκάκις φλέποντες ἔσταπαν γέλων.

Ο μῆς δὲ ἔτι ζῶν εἶπε· Μιστοὶ δακρύων,

ώς οὐδὲ μῶν δύνασθε κᾶν ἔνα τρέφειν.

Ι. ἔκφραστη Ερ.: ἔφερε 2. γέλων Ερ.: γελῶν 3. μῆς μεστοῖ Ερ.: μεστός
ά. ΜΝΥΡΑΙδ 4. ὅντα τρέφειν ἔγειρα: ἀνατρέψειν: τρέψειν ἔνα Ερ.

24 (Ἴγνατιον 20. Crusius σ. 271).

"Οτι οὐ δεῖ μετὰ δυνατωτέρων μάχεσθαι.

Μάχην λέων τυνηψέν ἀνδρὶ τοξότῃ.

Βέλαι τυπεῖς δὲ ὡς ἀθυμῶν ιβόα·

Εἰ γάρ προπομπῶν εὐπορεῖ τοίων δῆτε,

τι; αὐτὸς εἴη συστάθη ὠρμημένος;

1. συνηῆσεν καὶ ΕΠ: συνηῆπτεν Ερ. 2. ὡς ἀθυμῶν ἔβδοι: θυρόιν
εἴπε τοιάδε Ερ. 3. προπομπῶν: προπομπούς Ερ. τοίους: τοίων Ερ.
4. τις Ερ.: τι

25 (Πρᾶλ. S 123. C 204, B 77. Halm 204).

Κόραξ κρία ἀρπάσας; ἐπὶ τίνος ἐκαθέσθη δένδρου· ἀλώπηξ δὲ τοῦ-
τον θεασαμένη, βουλομένη τὸ κρέας ἀρπάσαι, ἐπήγειτο αὐτὸν ὡς εὐμε-
γίθη καὶ καλὸν δητα, λέγουσα, δτι Πρέπον ἔστι σοι τῶν ὄρνέων βα-
σιλεύειν, καὶ τοῦτο πάντας ἀν εἴη φανερῶς, εἰ καὶ μεγάλα κράζειν
ἰδύνου. Ο δὲ βαλὼν κάτω τὸ κρέας ἀπήρξατο κράζειν· ἡ δὲ δρα-
μοῦσα καὶ τοῦτο λαβοῦσα ἐφη· "Ω κόραξ, εἰ καὶ φρένας είγεις, οὐδὲος
ἴδει σε ἀρχειν τῶν ὄρνέων.

1. ἀμπάδας 2. ἀρπάσαι 4. είγειν

26 (Πρβλ. S 124. C 98. F 250. Halm 212).

Κορώνη, κόρακι φίδιον οσσα διὰ τὸ δι' αὐτοῦ οἰωνίζεσθαι τοῖς ἀνθρώποις, ἔβουλήθη τῶν θεων ἐριχέσθαι. Καὶ δὴ θεασαμένη ὁδοιπόρους τινάς ἀπιόντας, στᾶσα ἐπὶ δένδρου τινός, ἐκεκράγει μέγα. Καὶ πρὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν ἐπιστραφέντων, ὑποτυχῶν τις τούτων ἐφη· 'Ἄλλ'
5 ἀπίωμεν, ω φίλοι· κορώνη γάρ εστί καὶ οἰωνὸν οὐκ ἔχει.

3. στάσα ἐπὶ 4. ὑποτυχῶν 5. ἔστι οὐκέχει

27 (Πρβλ. S 125. C 201. F 284. Halm 199).

Κολοιός λιμόττων ἐπὶ τινος συκῆς ἐκάθισεν καὶ τοὺς ὅλινθους μὴ
εὑρών πεπείρους, προσέμεινεν ἕως πέπειροι γένοιντο. 'Άλλωπηξ δὲ
τοῦτον θεασαμένη ἔγχρονίζοντα καὶ τὴν αἴτιαν παρ' αὐτοῦ μαθοῦσα,
ἔφη πρὸς αὐτόν· 'Άλλὰ λανθάνεις, ω οὔτος, ἐλπίδι προσανέγων, ἦτις
5 βουκολεῖν μὲν οἶδε, τρέφειν δὲ οὐδεμῶς.

Οὕτως δὲ τῇ ἐλπίδι τρεφόμενος.

1. λιμόττων ὅλινθους 2. εὐρῶν προσέμεινε 3. παρ
4. ω 5. μεν 6. δὲ Τὸ ἐπιμύθιον ἐν συνεγέλῃ δὲ τῇ ἔγραφα: ὅτι

28 (Πρβλ. S 127. C 100. F 252. Halm 207).

Κόραξ ἀπορῶν τροφῆς ως ἰθεάσατο ἐπὶ τινος τόπου ὅφιν κοιμώμενον, τοῦτον καταπτὰς ἡρπασει φέρων. Τοῦ δὲ ὅφιος ἐπιστραφέντος,
καὶ αὐτὸν καταδακόντος, ως ἀποθηνήσκειν ἥμελλεν. Δεῖλαιος, Ἱφη,
ἔγωγε, δέστις ἔρμαιον εὐρῶν ὅποι αὐτοῦ ἀπολώλειν.

'Ωςαύτως καὶ δὲ θησαυρὸν εὐρών.

1. ὅφι 2. ἡρπασε 3. καταδακόντα ἥμελε 4. εὐρῶν 5. Τὸ
ἐπιμύθιον ἐν τῇ φα δὲ οἱ....εὐρῶν

29 (Πρβλ. C 101. F 253. S 128. Halm 201).

Κολοιός ἐν τινι τόπῳ περιστεράς ιδὼν τρεφομένας, λευκήνας ἔσυ-
φ. 45 τὸν ἡχειν ως || καὶ αὐτὸς τῆς αὐτῆς μεταληφόμενος διαίτης. Αἱ δὲ,
μέχρι μὲν ἡσύχαζε, προσίεντο, περιστεράν είναι νομίζουσαι ἐπειδή
πως ἐκλαβόμενος ἐφθίγξατο, τηνικαῦτα τὴν δπα αὐτοῦ (μὴ) ἐπι-
1. ἐπιύτων 2. δὲ 3. ἡσύχαζε. Τὸ μὴ διαγραπτόν

γνοῦσαι, ἵξελαπαν αὐτόν. Καὶ ὁ ἀποτυχών τῆς ἐνταῦθα διαιτης, πάλιν ἀπῆλθε πρὸς τοὺς κολοιδούς. Κάκεινοι μὴ γνωρίζοντες αὐτὸν διὰ τὸ χρῶμα, ἀπειρήσαν τῆς μετ' αὐτῶν διαιτης. Οὗτοι τε δυστένεις μόνιμῶν σύδειαις ἀπέτυχεν.

1. ἀποτυχόν
2. κακεῖνοι
3. ἀπειρήσαν

30 (Πρᾶλ. S 134. C 207. F 289. Halm 218).

Κύνες λιμώστοντες, ώς ἔθεισαντο ἐπὶ ποταμοῦ βύρσας βρεχομένας. Ἰφικίσθαι μὲν μὴ δυνάμενοι συνεβούλευσαν ἀλλήλοις, ὅπως τὸ οὐδωρ πρώτον ἐκπιάντες, οὕτως ἐπὶ τὰς βύρσας παραγένωνται. Συνέβη δὲ αὐτοὺς ἐπὶ πολὺ πίνοντας διαρραγῆναι πρότερον ἡ ἴφικίσθαι τῶν βυρσῶν.

3. παραγένονται

31 (Πρᾶλ. C 354 καὶ σ. 229. B 87. Halm 229).

Κύων θηρευτικὸς λαγῶν τοῖς ὄδοις λαθὼν, ποτὲ μὲν ἔδακνε, ποτὲ δὲ περιέλειχεν. Ὁ δὲ λαγῶς ἔφη τῷ κυνὶ· Τί τοῦτο; οὔτε πότε φίλεις γινώσκομεν, οὔτε πότε δάκνεις.

2. περιέλειχεν λαγῶς
- 2-3. φίλεις γινώσκομεν

32 (Πρᾶλ. S 130. C 102. F 254. Halm 202).

Κολοιόν τις συλλαβῶν καὶ λίνον τῷ αὐτοῦ προεδήσας ποδὶ, φέρων δέδωκε τῷ ιδίῳ παῖδι. Ὁ δὲ τὴν μετὰ ἀνθρώπων οὐχ ὑπομείνας διαιταν, ώς πρὸς ὄλιγον ἔτυχεν ἀδειας, φεύγων καλιάν τὴν ἐκυτοῦ ἡγνόει. Ταύτην δὲ ἐφευρών καὶ ἀναπτάς ἐν τάχει, ἐπληξεν ἐκυτοῦ τοὺς πόδας ἣν τῷ κλάδῳ τοῖς ἔχομένοις ἐν ποσὶ περιάμμασι καὶ κρεμασθεῖς καὶ μὴ λῦσαι τὸν πόδα σθένων εἰς τὸ φυγεῖν, ἐκεκράχει. Ως τάδε ξένῳ τρόπῳ ἐκ θεοῦ ἐπεπόνθει κατ' ἀξίαν· βροτοῖς γάρ μὴ θιλῶν συνδιάγειν ὑπείσαλον ἐστὸν τῷ θανάτῳ.

1. λίνον
2. δέ οὐχ
3. ἐαύτοῦ
4. ἐαύτοῦ
5. μη σθένων
7. πεπάνθειν
8. ἐαύτὸν

33 (Πρβλ. C 34. F 227. Halm 232).

Κύων εἰς μαγειρεῖον ἀλιθοῦσαι τοῦ μαγείρου ἐπὶ τι ἀσχολουμένου, καρδίαν ἀρπάξασα ἀπήσει. 'Ως δ' οὐτος ἐπιστραφεῖς οὐκ ἔθεσατο αὐτὴν, εἶπεν· 'Ο κύων, ὅποιπερ ἂν ἦς, φυλάξομαι σε· οὐ γὰρ ἀπ' ἑμοῦ καρδίαν εἰληφεῖς, μᾶλλον δ' ἴδωκας.'

2. ἔθεσατο 3. εἶπεν ἢ ἐμον 4. δέδοκας

34 (Πρβλ. C 35 καὶ σ. 296. F 86. S 133. Halm 231).

Κύων πρὸ ἐπαύλεως τίνος ἔκοιματο. Λύκος δὲ τοῦτον θεασάρενος καὶ τολλακών, ἰδούλετο αὐτὸν καταφαγεῖν. 'Ο δὲ κύων ἴδεήθη αὐτοῦ μὴ θοινήσασθαι πρὸς τὸ παρόν· νῦν μὲν γὰρ λεπτός καὶ ισχνός εἴμι, τοῖς δὲ μελλουσὶ γαμοδαιτίοις τῶν δεσποτῶν μου πλείστων βρωμάτων ἐμφορηθεὶς, τότ' ἀν σοι λιπαρότερος φανήσομαι. Πεισθεὶς οὖν ὁ λύκος, ἀπέλυσεν αὐτὸν. Μεθ' ἡμέρας δ' ἐλύτων καὶ ἐωρακώς αὐτὸν ἐν δωματίῳ αἰπεινῷ κοιμώμενον, τῶν συνθηκῶν ὑπεμίμνησκε καὶ πρὸς τὰ κάτω αὐτὸν ἐκάλει. 'Ο δὲ κύων ἐφη· 'Ο λύκε, εἰ με πρὸ τῆς ἐπαύλεως πάλιν κοιταζόμενον εὔροις, κατέθυς, μηκέτ' ἀναμείνης γάμους.'

1. πρὸς ἐπαύλεως τινὸς 3. προστὸς ισχνὸς 4. πλείστως
5. λιπαρότερος φανήσωμαι 6. ἐωρακώς ἔγραφα: ὥθως. 'Ιδε καὶ 37.5
καὶ 38.1 8. ἐπαύλεως εὑρεῖς κατάθου μηκέτ' 9. γάμους ἔγραφα:
γράμμα

35 (Πρβλ. F 354. C 405. B 80. Halm 182).

¶. 5a Κάμηλος ὑπὸ τοῦ ιδίου δεσπότου ὄρχήσασθαι. || βεβιασμένη, ἐφη· 'Αλλ' οὐ μόνον ὄρχουμένη ἀσχημός είμι, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς περιπατοῦσα.

1. υφ' ιδίου 2. ἀπλῶς

36 (Πρβλ. S. 138. C 221 καὶ σ. 375. F 110. B 98. Halm 269).

Λέων ἐρεισθεὶς γεωργοῦ τινὸς θυγατέρα, ταύτην ἐμνηστεύσατο. 'Ο δὲ πατήρ μὴ ἐκδοσναι τὴν θυγατέρα θηρίῳ ὑπομένων, μηδὲ ἀπαρτεῖν.

2. μη

νείπεται διὰ τὸν φόβον δυνάμενος, τοιοῦτον ἐπενόησε τι καὶ φησιν ἐπικειμένῳ τῷ λέοντι· Ἐγὼ ἄξιόν σε γε πάνυ υμφίον τῆς ἡμῆς θυγατρὸς, πλὴν, εἰ τοὺς ὁδόντας αποστέμοις καὶ τοὺς ὄνυχας, τότ' ἀν τὸ κοράσιον ἔξοις ὡς βούληγε ταῦτα γάρ φοβουμένη οὐ συντικέργεται. Ο δέ γε λέων, *(ῶν)* ἔρωτεληπτούμενος, πεισθεὶς τοὺς ὄνυχας καὶ ὁδόντας αὐτοῦ δήπου ἔξερουσε, καὶ νωδός ἥδη γεγονὼς καὶ ἀνῶνυξ, μὴ ισχύων ἀντεπενεγκεῖν ροπάλοις τῷ γεωργῷ κτείνεται.

Οὕτω καὶ οἱ τοῖς ἔχθροῖς ἐμπιστεύοντες.

1. τριώντος	2. σε	3. ἀποτέμεις	4. ἔξεις	5. θευνειδέρχεται
6. ἔρωτεληπτούμενος		7. ἀνώνυξ	8. ἡσπάλλοις	

37 (Πρᾶλ. S 142. F 93. C 220 καὶ σ. 375. Halm 250).

Λέων παιμνὴ ἐπειςπηδήσας καὶ πολλὴν ἔργασάμενος θοίνην, ὁ τοιμὴν αὐτῷ ἔφη τοιάδε, συλλαβεῖν αὐτὸν γλιγόμενος· Ὡ λέων, ἐλθὲ εἰς τὸν οἶκόν μου καὶ ἀριστήσωμεν. Οὐ εἰςελθόντος καὶ τῆς πύλης κλεισθείσης τῷ γεωργῷ, μὴ ἔγων ὁ λέων ὅθεν ἔξελθειν, πρῶτα πάσαν τὴν ποιμνὴν διέφθειρε. Εἰθ' ὁ γεωργὸς ἑωρακὼς ταῦτα καὶ περὶ ἵστου δείσας ἦνοιξε δραμῶν ταχέως τὴν πύλην. Τοῦ λέοντος αὐθίς ἀπαλλαγέντος, πρὸς τῆς γυναικὸς ὁ γεωργὸς ἀκούει· Δίκαια σὺ πέπονθας· τί γάρ καὶ συνέκλειες ὃν τὴλε τρέμειν ἔδει;

Οἱ γάρ δυνατωτέρους ἔρεθίζοντες δικαίως πανθάνουσιν.

3. λέων οἴκον	5. ἑωρακὼς ἔγραψε· ὠφῶς.

38 (Πρᾶλ. S 143. F 297. Halm 251).

Λέων ἐν αἰγιαλῷ πλαζόμενος καὶ δελφίνα ἑωρακώς; τῆς θαλάττης προκύψαντα, τοῦτον ἐπὶ συμμαχίαν ἐκάλει, λέγων ἀρμόζειν μάλιστα φίλους αὐτοὺς γενέσθαι καὶ βοηθούς ἀλλήλοις· ὁ μὲν γάρ θαλάσσης, ὁ δὲ χίρσου βασιλεύει. Τοῦ δὲ ἀσμένως ἐπινεύσαντος, ὁ λέων μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἔγων πρὸς ταῦρον ἄγριον μάχην πρὸς συμμαχίαν ἐκάλει τὸν δελφίνα. Ἐκινος δέ, καίπερ βουλόμενος ἐκβῆναι τῆς θαλάττης, ἥδυνάται. Ως δὲ κατητιάσατο κύτον ὁ λέων ὡς προδότην, Ἀλλ' ἐμὲ μὴ μέρμφου φησι, [τὴν φύσιν δέ], η με θαλάσσιον ποιήσασα τῆς χίρσου ἐπιβῆναι οὐκ ἴσῃ.

Καὶ οἱ φίλιαν σπείσαντες πρὸς ἀνοικείους οὔτως εἰσίνει-

1. ἑωρακὼς ἔγραψε· ὠφῶς.	2. Ιδε καὶ 34, 9 37, 9	3. θαλάττης ἀλλ' ἐν
4. οὐ	5. πολὺ	6. ἐκείνος
τὴν φύσιν δέ προξίθηκα ἐπιβῆναι		8. ἡμά

39 (Πρβλ. Ο 39 καὶ σ. 299. F 96. Halm 247).

Λέων καὶ ἄρχτος ἔλαφον εύροντες περὶ ταύτης ἥριζον βρῶμα ἑσυ-
τοῖς ποιήσασθαι. Καὶ δὴ κακῶς διατεθέντες ὑπὸ ἀλλήλων, ἔκειντο
ὅλιγοψυχοῦντες ἡμέθανεῖς. Ἀλώπηξ δὲ ἐκεῖθεν παριοῦσα καὶ τοὺς μὲν
θεασαμένη παρειμένους, τόν δὲ ἔλαφον νεκρὸν, ἵκ μέσου τοῦτον ἀρά-
φ. 5f μένη ὥχετο. Οἱ δὲ ταύτην βλέποντες καὶ ἔξαναστῆ||ναι μὴ δυνάμε-
θενοι, Ἀθλιοι, ἴφασαν, ἡμεῖς, οἵτινες ἐμοχθοῦμεν δι' ἀλώπεκα.

1. λέον· εύροντες 1-2. ἑαύτοῖς 2-3. ἐκέεντο ὅλιγοψυχοῦντες
4. νεκρὸν ἔγραψα: νεαρὸν 5. ἔξαναστῆναι μοι 6. ἐμοχθοῦμε

40 (Πρβλ. Σ 146. C 224. F 97. Halm 254).

Λέων κοιμωμένῳ λαγωῷ περιέτυχε, καὶ μέλλων τοῦτον καταθοι-
νῆσασθαι, ἰδὼν ἔλαφον παριοῦσαν, τὸν λαγών ἀφεῖς, τὴν ἔλαφον
ἰδίωκε. Πολλὰ δὲ κοπιάσας, ώς οὐ κατέλαβεν αὐτὴν, ἐπὶ τὸν λα-
γῶν ἐτράπη. Ὡς δὲ αὐτὸς ἔτυχε τῷ ψόφῳ τῶν ποδῶν ἐξυπνισθεὶς
5 καὶ ἀποδράς, μηδὲ τοῦτον εὑρὼν, δυσαναποχετῶν ἔλεγεν. Ἀθλιος
ἔγωγε· τί γάρ τὴν ἐν χερσὶ βορὰν ἀφεῖς ἕδιωκον μαῖζονα ἐλπίδα;

Πολλοὶ μειζόνων ἐπιθυμοῦντες στεροῦνται καὶ ὃν ἔχουσι.

2. ιδῶν 3. διώκει 4. ἀπόδρας

41 (Πρβλ. Σ 38 καὶ 298. Σ 147. F 109. Halm 260).

Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ ἐξήσαν ἀμα πρὸς ἄγραν. Καὶ δὴ λα-
βόντες πλείστην, τῷ ὄνῳ προσέταξεν ὁ λέων μοίρας νείμαι. Τοῦ δὲ
ὄνου ἐξ Ἰσης εἰς τρία διελόντος καὶ παρακινοῦντος ἐκλεξασθαι τῷ
λέοντι, ἀγανακτήσας οὗτος κατ' αὐτοῦ, ἐκπηδήσας κατεθοιγήσατο
5 καὶ τῇ ἀλώπεκῃ προσέταξε μερίσασθαι. Ἡ δὲ πάντα εἰς μίαν μερίδα
φέρουσα θῆκεν, ἔσυτῇ δὲ μικρά τινα ὑπολιποῦσα τῷ λέοντι ἐδίδου. Καὶ ὁ λέων ἦρώτα αὐτὴν τίς ὁ διδάξας μερίζειν. Ἡ δὲ ἀπεκρίνατο·
Ἡ ἐπενεγχθείσα τῷ ὄνῳ συμφορά.

1. ἐξήσαν 3. ὄνος Ἰσης 5. πάντας 6. ἔσυτῇ μικρά
τινα 7. ἦρώτα δὲ

42 (Πρόλ. S 154, C 230 καὶ σ. 379, F 103. Halm 270).

Λόχος αίγα θεωράεινος ἐπὶ τίνος χρηματοῦ νεμομένην, ἐπειδὴ οὐκ ἡδύνατο ταύτης ἴρικέσθαι, παρῆνει κατωτέρω καταβήναι, λέγων· Μή λάθης χρηματισθῆναι· καὶ γὰρ λειμῶνες παρ' ἐμοὶ καὶ πόσα αφοδροτάτην. Ἡ δὲ ἵρη· 'Ἄλλο' οὐκ ἐπὶ νομὴν καλεῖς, εἰσαυτῷ δὲ τρόπῳ φήν παρίζεις.

1. τίνος 3. παρεμοι 4. δὲ σεαυτῷ

Γ'.

1 (Ἔγνατίου 36. Halm σ. 278).

Πιρὶ ὄνου βαστάζοντος εἰδώλον.

'Ωμοις ὄνος παρῆγεν ἀργυροῦν βρέτας,
ὅπερ συναντῶν πᾶς τις οὖν ἐπροξύνει.
Τύφῳ δὲ ἐπαρθεὶς, μὴ θέλων μένειν ὄνος,
ῆκουσεν· Οὐ θεὸς οὐ, τὸν θεὸν δὲ ἄγεις.

'Ἐπιμύθιον. "Οτι τοὺς ἐν ἀξιώματι τιμωμένους δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἀνθρωποί εἰσιν ώς οἱ ἄλλοι.

1. Ὦμοις 2. ὅπερ - οὖν. ἐπροξύνει: Φπερ (ὅπερ Ald Bas Rill) - αῦ ἐπροξύνει Ald Nev Cor: Φοίβεν, τόπερ πᾶν προσκυνῶν πίπτεν κάτω Cr. 4. οὐ Cr.: οὐ 'Ἐπιμύθιον' ἀνθρωποι εἰδίν

2 (Ἔγνατίου 50. Halm σ. 282).

Κώνωψ καὶ ταῦρος.

Κώνωψ καθῆστο πρὸς κέρας ταύρου πάλαι,
οὐνπέρ κέλευσεν, εἶπερ ἰκπτῆναι θέλει,
p. 23: || "ῆκουσε δέ" ω; περ οὐκ ἔγνω καθημένου,
οὗτω δὲ μὴ πτήσαντος αἰσθησιν λάθη.

Ηρός τοὺς λογιζομένους ἑαυτοὺς εἶναι σοφούς οὐ δύνατοὺς οὐ φρονίμους, μὴ δύτας δέ.

1. καθῆστο Cr.: καθίσθω 3. καθημένου Cr.: καθημένον
'Ἐπιμύθιον' σοφούς: οὐ σοφοὺς Cr. φρονήμους

3 (Invattion 54, Crusius s. 283).

11αρί ελαχίστου.

“Ελαφον ξέγραψαν οι κυνηγέται,

πήτις δασεισίαις ἀμπέλοις ἀπεκρύψῃ.

Τά φύλλα βιβρώσκουσα δή τῶν ἀρπελῶν
κυνηγετοῦσιν ἐνδίκως {Θηράθη}.

Πρὸς τοὺς κακολοιοῦντας τοὺς αὐτῶν εὔεργέτας.

². δαυτίαις Cr.: διασείδας Ἐπιμόθιον αὐτῶν Cr.: αὐτῶν

4 (Iyyatou 56. Crusius σ. 284).

Περὶ χελιδόνος καὶ κριτηρίου.

Πήγεν χελιδών νοσσιάν κριτηρίου
ὑπερθεν, ἵζεπε τὴν γονὴν βλάπτει δράκων
·Η δ' ἀντέφησεν· ·Ω πολυστόνου τύχης·
ὅπου γὰρ ἐκδίκησις, ιβλαδῆν μόνη.

Πρὸς τοὺς παθόντας κακὸν ἀπὸ καλῶν ἀνθρώπων,

I. πῆξεν Οὐρ.: πῆξεν νοστιάν Οὐρ.: νεοστιάν καὶ Bas Ney Riu

3. ἀντέφησεν ἔγραψα: ἀντ' ἐφησεν: αὐτ' ἐψησεν Cr. Ἐπιφύθιον· καλῶν Cr. κακῶν

5 ('Invation 17. Crusius σ. 270')^{*}.

Ἐθαλπέ τις γεωργὸς ἐν κόλποις ὄφιν
ῷρᾳ χρύσους· ἐπει δὲ Θέρμης ἥσθετο,
ἐπληγῇ τὸν θάλψαντα κάκτεινε τάγος.

Οὐτω κακοὶ ποιεῦσι τοὺς εὔεργέτας.

I. ይθაλපኑ ሕጻናት

4

1 (Bp6λ, C 387, F 71, Halm 365)

^{E.25} "Εδοξέ ποτε τοῖς ζῷοις εἰς ἓνα χώρον πυντεῖναι. Διατριβὴ τοῦ ἀλ-
τ. δοξέ συνιώντα διατριβὴ τοῦ

* Ἰδε καὶ ἀνωτέρω σ. 61 ἀρ. 9, ὅπου καὶ αἱ θιάσεως γραμματικοὶ.

λήλοις ἡσαν καὶ ἥδονή, ἐπειδὴ πέρ καὶ ὁ τι ἀν ἔκαστον εἶχεν εἰς τὴν τῶν ἀνθρώπων φυσαγωγίαν εἰσενεγκαίεν φιλοτίμως εἰςέφερε, μηδὲν ἀναβαλλόμενον. Τότε καὶ πιθῆκος ἐπιδειξιν ὄργηστικῆς ἐποιεῖτο καὶ ὠργεῖτο, μελῶν εὐρυθμίαν καὶ εὐστροφίαν καὶ συντονίαν καὶ πᾶν ὃ καλὴν ἐποίει τὴν ὄργησιν ἐπιτηδεύων καὶ τοὺς θεατὰς ἔστιῶν· ἐφ' ω̄ καὶ ἐκπλαγῆναι τὸν σύλλογον καὶ κροτῆσαι. Καὶ πολλῶν δυτῶν, ἐξ ὧν κύτοις τὰ τῆς εὐφροσύνης συνηράνισθη, τὰ τοῦδε ὑπερνικῶν ὡς ἐν ἀγῶνι τοῦ τέρτειν θύμολογῆσαι. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὕτω τῷ πιθήκῳ συνέγχιρεν ἡ ἓδε γε κάμηλος, ὑπὸ ζηλοτυπίας ἐπαινεῖν ἀφεῖσαι, ἐπειτίμα τοῖς ἄλλοις καὶ σφόδρᾳ ἐνεκελεύετο παύσασθαι βοῦν καὶ πρὸς τὸ αὐτὴν, ὄργεισθαι βουλομένην, ἔχειν καὶ τὸν νοῦν καὶ τὰς ὅψεις. Τάχα γάρ, ἐφαπκεν, ἐπὶ τὸν δεύτερον ὄργηστὴν ἡμέτερον θαῦμα τε μενεγίζεται· μόνον παύσασθε καὶ προσέχοντες ἔχετε. "Ἐπεισεν εἰποῦσα καὶ παρελθοῦσα ὠργεῖτο, οὕτω δ' ἀναρμόστως καὶ ἀφιώς καὶ τὸ δλον εἴπειν ἡ κάμηλος πλείον ἐλαττουμένη πιθήκου εἰς ὄργησιν ἡ καθότι τοῦ αὐτὴν καὶ μεγέθει κρατεῖν ἐνομίζετο, ὥστε καὶ νεμεσῆσαι τὰ ζῷα καὶ μετ' ὄργης ἐπ' αὐτὴν ἀναστῆναι καὶ ἀπελάσαι τοῦ μίσου, πολλὰ πρότερον περὶ αὐτὴν συντρίψαντα ρόπαλα, οὐχ ὅτι μόνον κακῶς ἡγωνισμένη διέκιπτεν, ἀλλ' ὅτι καὶ, βασκανίᾳ κεκινημένη πρὸς ἐπιτηδεύματα κρείττονα ἡ δύναμιν εἶχε μεταχειρίζειν, ἐπεὶ τοσούτου καὶ ταῦτα θεάτρου φιλογείκως ἀνταπεδείκνυτο.

2 (Πρᾶλ. C 367. Ἐρμογένους προγυμνάσματα
ἐκδ. Walz Τόμ. A' σ. 13. Halm 361).

Οὐκ ἦρκει πιθήκοις ἡ τῶν ἄλλων ὧν ἐπιτηδεύουσιν ἀνθρώποις μίμησις, ἀλλ' ἥδη καὶ μέχρι τοῦ πόλιν κτίζειν προήλθοσσαν καὶ τειχή· 25 ρεις γενέσθαι. Διὸ καὶ ἐπραττον οὕτω καὶ τὸ διανόημα πέρας αὐτοῖς οὐκ εἰς μακρὸν εἶχεν, ἀλλ' ὡς ἡσαν ἐντὸς ἥδη τείχους εἰς τις ὑπεληφώς, ὡς ἵσικε τῶν πιθήκων ὁ συνετώτατος, ε. Οὐκ εἰς καλὸν, ἔφη, δοκῶ μοι, φίλοι, τὸν συγκλεισμὸν τοῦτον ἡμῖν ἀποβάνεσσαί, δητὶ μηδὲ πιεφύκαμεν ἀπὸ τειχῶν μάχεσθαι, οὐδὲν ἐν τῷ πυργίταις μῆναι τὰ τῆς 30 σωτηρίας ἡμῖν, ἐν δὲ φυγῇ μάλιστα καὶ δρασμῷ καὶ τῷ τῆς γῆς

14. τοῦτον 17. ἀπελάσαι 18. συντρίψαντες οὐχ 19. διε.
πιπτεν 24. οὐκ 27. μάκραν 29. μῆδε

δπου δυνατόν ίστι καταδύσθαι. "Ωςθ' ούτως ἔχοντες, ἐπιόντων τῶν
ἐπιβουλευόντων, εἴτ' ἀνθρώποι εἰσιν εἴτε τι ζῷον ἄλλον, ποὶ δια-
δράσομεν, ποὶ καταδυσόμεθα, τίνα τοῦ μὴ συλληφθῆναι πορισόμεθα
μηχανήν, οἵτινες τῷ ταίχῃ τούτῳ ώςπερ τινὶ δεσμῷ καὶ κλοιῷ καὶ
παγίδῃ καὶ τοιούτῳ τινὶ κακῷ φέροντες ἴνήκαμεν ἑαυτούς; Τοιγαροῦν,
εἴ τις ἡμῖν ίστι καὶ περιείναις λόγος, ἐμοὶ πειστέον καὶ τὴν πόλιν φευ-
κτέον, καὶ τοῦτο δὴ μόνον πιθήκοις τῶν ἀνθρωπείων λεγέσθω ἀμίμη-
τον, οὔτινος ὁ ζῆλος οὐκ ίστιν ώς οὐ πεινωλεθρίζειν ἐπιστήσαι τοὺς
μετιοῦσι καὶ τὸν ἀσχατον κίνδυνον».

E.Y.Δ της Κ.τ.Π
IDANNINA 2006

2. ἀνθρώποι εἰδίν εἰτε 4. ὕσπερ τινι 5. τοιούτῳ τινι
6. Ἀκέναντι τοῦ περιείναι ιν τῇ φῇ τοῦ ζῆν